

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/>

15. BŘEZEN 1939 • N E Z A P O M E N E M E • **point4me.cz** *tisk online snadno a rychle*

15. března v šest hodin ráno vstoupily čtyři početné německé armády na československé území. Hned po nástupu německých nacistických orgánů byla zahájena akce GITTER (MŘÍŽ), která trvala až do 23. května 1939. Za tuto dobu bylo zatčeno více než 4.600 německých a rakouských emigrantů, komunistů, socialistů a pacifistů. Přestože nacisté vydali již 18. března 1939 rozkaz k přezkoumání zatčených, stovky osob bylo poslaných do koncentračních táborů.

Zatímco Praha a ostatní česká města byla okupanty obsazena během 15. března 1939, zastavilo se německé vojsko na hranicích Kladna v přilehlých obcích - Rozdělov, Kročehlavy, Dubí, kde vyčkávalo až do 17. března 1939. Mezitím berlínský a vídeňský rozhlas vysílal dezinformující zprávy, že na Kladně vládne teror proti němec-

kému obyvatelstvu a že se urputně bojuje dům od domu. Nacisté tím chtěli odůvodnit případný krvavý zásah proti obyvatelům „rudého Kladna“, kterých se obávali.

17. března 1939 přijel do Kladna oddíl říšské státní policie ze Saska pod vedením policejního majora Baiera. Spolu s ním dorazil i dosazený oberlandrát dr. Otto Meussel. Pod jeho vedením byl na Kladně zřízen oberlandrát jemuž podléhali okresy Kladno, Slaný, Kralupy a Louny. Hlavním úkolem oberlandráta byl dohled nad českou správou v daném obvodu, zasahování do hospodářských záležitostí, cenzura tisku, dohled nad činností kulturních a jiných spolků.

Zdroj: „Protifašistický odboj na Kladensku 1939-1945“, autor PhDr. Zdeněk Kalenda, 1987, foto internet.

Nejdůležitější body:

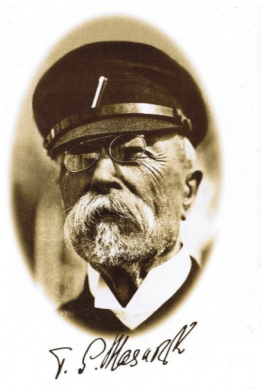
- 15. BŘEZEN 1939
- TGM LÁNY
- PAMATUJ
- POZVÁNKA DO KTM
- Z DOŠLÉ POŠTY
- PÉČE O VETERÁNY
- MDS DO KALENDÁŘE (NE)PATŘÍ ?
- A TEĎ UŽ CHYTAJÍ RYBY VŠICHNI SPOLEČNĚ

Uvnitř tohoto vydání:

T.G.M. - LÁNY	2
PAMATUJ ! 2014	3
15. BŘEZEN 1939	4-5
POZVÁNKA	6
Z DOŠLÉ POŠTY	7
PÉČE O VETRÁNY	8
MDS DO KALENDÁŘE (NE)PATŘÍ ?	9
HUGO PAVEL	10
	11

DEN S T.G.M. - LÁNY

V sobotu 8. března 2014, den po 164. výročí narození prvního

obcí Lány. Program letošního ročníku byl zahájen již v 9:00 hodin prohlídkou muzea, kde kromě možnosti prohlédnout si expozici muzea se naskytla pro návštěvníky možnost ochutnat oblíbená jídla T.G. Masaryka a jeho rodiny. Kuchařský mistr pan Jaroslav Vašák

ty opery Národního divadla v Praze Vladimíra Doležala. V rámci této akce byla v muzeu zahájena výstava „T. G. Masaryk a gastronomie“.

V samém závěru programu se uskutečnil skvělý koncert tria ve složení Monika Růžková

164. VÝROČÍ
NAROZENÍ
T. G. MASARYKA
PIETNÍ
VZPOMÍNKA
V MUZEU T.G.M.
LÁNY

československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka, se členové naší organizace spolu s členy Československé obce legionářské Kladno a členové baráček XVII. Župy Františka Holého ze Slaného zúčastnili v Muzeu T.G.M. v Lánech akce „Den s T.G.M.“ Akci každým rokem organizuje Muzeum T.G.M. v Lánech ve spolupráci s

přípravoval Masarykovy švestkové knedlíky. Program dále pokračoval před jezdeckou sochou T. G. Masaryka, kde účastníci položili k uctění památky věnce a květiny. Součástí programu bylo také krátké vystoupení pěveckého sboru v Lánech Chorus Laneum pod vedením sólis-

P A M A T U J ! 2 0 1 4

- housle, Petra Malíšková - violoncello a Hana Louženská - klavír.

Velké poděkování patří paní ředitelce Magdaleně Elznicové - Mikeskové za organizaci této akce. Za nás si pak dovolím říci, že se rádi této akci zúčastníme i v příštím roce.

Text: P. Hroník,
foto: S. Pítr

Obec Lány

P A M A T U J ! 2 0 1 4

Již druhým rokem jsme se zúčastnili v sobotu 8. března 2014 v 17 hodin v Kladně, v ulici plk. Stříbrného, v budově bývalé synagogy akce připomenutí 70. výročí největší hromadné vraždy v histo-

rii ČR. Dne 8. března 1944 bylo v plynových komorách koncentračního tábora Osvětim - Birkenau zavražděno během jediné noci 3 792 nevinných mužů, žen a dětí.

mužů, žen a dětí. Celkový počet obětí z tzv. Terezínského rodinného tábora přesáhl množství 10 000.

Jako vzpomínku a vyjádření úcty zazněly podobně jako v jiných městech a obcích České republiky písně, které měli na rtech lidé, kteří šli tehdy na smrt. Tyto a další židovské písně zazpíval smíšený pěvecký sbor Gaudium a Husitský pěvecký sbor. Krátce k tématu promluvila i dr. Irena Veverková.

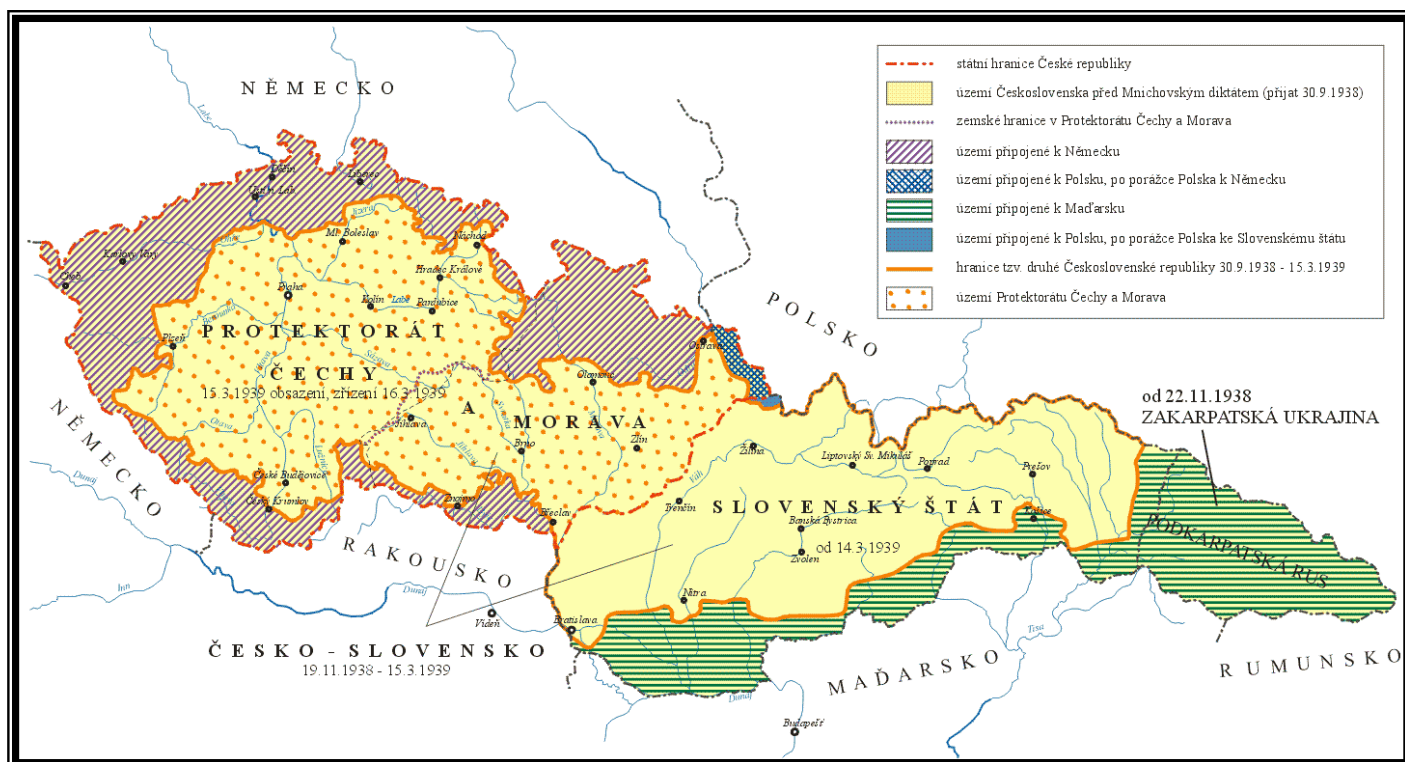
Text: P. Hroník

PAMATUJ!
REMEMBER!

Dr. Irena Veverková

15. BŘEZEN 1939 OKUPACE ČESKÉHO ÚZEMÍ...

...ČESKOSLOVENSKO
BYL UMĚLE
VYTVOŘENÝ STÁT
HISTORICKY
VYTRHUJÍCÍ ČESKÉ
ZEMĚ Z ŽIVOTNÍHO
PROSTORU
NĚMECKÉHO
NÁRODA, VNITŘNĚ
NESCHOPNÉ
EXISTOVAT A
PŘEDSTAVUJÍCÍ
OHNIŠKO
NESTABILITY,
OHROŽUJÍCÍ
EVROPSKÝ MÍR...

A. HITLER

Přemýšlela jsem dlouze nad tím, jak připomenout 15. březen 1939 v našem Zpravodaji. Jak vám, sestry a bratři, kteří jste na vlastní kůži zažili okupaci naší vlasti nacistickým Německem, kteří jste zažili zabránění velké části českého území, kteří jste další léta těžce bojovali za naši svobodu... jak vám, přímým svědkům těchto tragických událostí, opět připomenout březnové události roku 1939? A má smysl vůbec vzpomínat? Rozhodně ano, nejenom kvůli Vám, kteří jste se aktivně zapojili do boje za demokracii, ale i kvůli nám, kteří jsme našťastí nezažili hrůzy 2. světové války,

nepřišli jsme o milované nejbližší členy rodiny, ani jsme nebyli vystaveni každodennímu strachu o život vlastní, ale hlavně svých blízkých. S úctou k zavražděným, padlým, ale i k Vám, kteří jste nositeli paměti na válečné události, si 15. březen 1939 musíme připomínat a stále si uvědomovat, že svoboda a demokracie není samozřejmostí.

Dne 16. března 1939 byl vyhlášen Protektorát Čechy a Morava, který trval až do 8. května 1945. Z nacistického pohledu se jednalo o legální obsazení území na základě společného prohlášení českosloven-

ské a německé vlády ze dne 15. března 1939. Protektorát byl vytvořen výnosem Adolfa Hitlera a to na území českých zemí, které bylo již tak okleštěno v důsledku přijetí Mnichovské dohody dne 30. září 1938. Samotný Výnos obsahuje sdělení, které dodnes vyvolává u každého z nás jistě silné emoce: „...Československo byl uměle vytvořený stát, historicky vytrhující české země z životního prostoru německého národa, vnitřně neschopné existovat a představující ohniško nestability, ohrožující evropský mír.“ Taková slova o Československu volil Adolf Hitler. Na základě československé-

...A ODMÍTAVÝ POSTOJ ČESKÉHO NÁRODA

ho a mezinárodního práva se samozřejmě jednalo o nelegální okupaci a proto byla později vytvořená a uznána exilová, legální vláda v Londýně. Představitelem Protektorátu byl pak státním prezidentem - Emil Hácha, avšak výkonným představitelem s rozhodovací mocí a pod silným vlivem a poslušností k nacistické Říši byl říšský protektor v Čechách a na Moravě, který jakožto zástupce Adolfa Hitlera mohl vydávat vlastní nařízení, vetovat jakýkoliv protektorátní zákon, či soudní rozsudek, pokud odporoval německým zájmům. Není mým cílem na tomto místě věnovat více prostoru příslušníkům gestapa, Nacistům, kteří povraždili tisíce českých vlastenců, odbojářů, československé inteligence a další hrdiny, kteří se nesmířili s okupací českých zemí. Naopak chtěla bych připomenout hrdost českého národa v prvních měsících německé okupace.

Český národ, kterému však nejprve nebylo umožněno se bránit, nezůstal poražen. Na 90.000 vlastenců se zúčastnilo protiněmecké pouti na Říp dne 30. dubna 1939, následovaly další protiněmecké akce... květnová de-

monstrace u hrobu Františka Palackého, manifestace při převozu těla Karla Hynka Máchy na Vyšehrad, další protiněmecký protest proběhl během připomenutí výročí upálení mistra Jana Husa. Dne 20. srpna 1939 se konala další velká pouť na Hostýně, avšak další akce a shromáždění již byly okupační správou zakázány. Čeští vlastenci i přes zákaz uspořádali manifestace v Praze u příležitosti Vzniku československé republiky, která byla pomocí střelných zbraní gestapem zastavena. Mezi několika zraněnými byl i student Jan Opletal, který záhy na následky zranění zemřel. Dne 15. listopadu 1939 proběhl za obrovské účasti Čechů pohřeb studenta, který se stal zároveň manifestací proti okupační moci. Dne 17. listopadu 1939 byly na osobní příkaz Adolfa Hitlera přepadeny české vysoké školy a studentské koleje, ve kterých nacisté zbili a zatkali stovky studentů. Mezi nimi i studenta práv, našeho bratra ze ZO Kladno, Ladislava Lomičku, který následně několik měsíců strávil společně s 1200 studenty v koncentračním táboře Sachsenhausen.

Vzpomínejme na 15. březen 1939 jako na

den okupace naší země, ale rovněž si připomínejme hrdinství našich vlastenců, kteří neváhali ukázat svůj odmítavý postoj vůči nacistickému Německu.

V ý z v a !!!

Milé setry a bratři, pokud si vzpomínáte na to, jak jste Vy prožívali 15. března 1939, podělte se s námi o svou vzpomínku, poskytněte nám svůj příběh. Můžete jej zaslat písemně, nebo Vás rádi navštívíme a Váš příběh sepíšeme.

Nedopusťte, aby se připomínka 15. března 1939 omezila pouze na sdělení, že byl vyhlášen Protektorát Čechy a Morava.

Text: G. Havlůvová, foto: zdroj internet.

POZVÁNKA DO KT MAUTHAUSEN

U příležitosti dnů osvobození chystá HS Mauthausen zájezd do Mauthausenu a jeho pobočných táborů. Letos jsou v nabídce opět dvě alternativy zájezdu, tak jako v minulých letech.

1. varianta – vícedenní

Termín

9.5.2014-11. 5. 2014

1.den

Odjezd 9. 5. 2013 ve 13 hodin od Hlavního nádraží v Praze ve směru na České Budějovice. Ve večerních hodinách příjezd do obce Lipno. Ubytování, večeře.

2. den

Ráno snídaně. Odjezd cca v 8 hodin do pobočného tábora ve Steyeru při dostatku času i pobočný tábor Grossraming. Ve Steyeru prohlídka bývalého tábora a místního muzea (pozor vstup není v ceně zájezdu). Při zpáteční cestě při dostatku času návštěva KT Mauthausen. Ve večerních hodinách příjezd na Lipno. Večeře.

3. den

Ráno snídaně. Odjezd cca v 8 hodin do KT Mauthausen. Prohlídka KT a účast v pochodu národů po apellplatzu tábora. Odjezd kolem 13 hodiny směr Praha. Návrat kolem 18 hodiny do Prahy.

Cena zájezdu 2650 Kč na osobu včetně ubytování a polopenze.

2. varianta – jednodenní

Termín

11. 5. 2014

Odjezd 11. 5. 2014 v 6:30 od úřadu Městské části Prahy 4 a Polikliniky (stanice metra –

parkoviště Budějovická). Návrat tamtéž cca v 19 hodin.

Program zájezdu – prohlídka KT Mauthausen a účast v pochodu národů po apellplatzu tábora. Odjezd kolem 15 hodiny směr Praha.

Návrat kolem 19 hodiny do Prahy.

Cena zájezdu 500 Kč na osobu.

Účastník stvrzuje svoji účast zaplacením plné ceny zájezdu do 15. dubna 2014 na účet 2700523733/2010 s označením jména plátce. V ceně zájezdu není žádný druh pojištění.

Průvodce zajištěn.

Za organizační dvojici Strašáková – Janík

ktmauthausen@seznam.cz,

Jarmila Strašáková

mobil 602 715 777

Vlastislav Janík mobil 737 283 305

KT MAUTHAUSEN,
JEDEN Z
NEJHORŠÍCH KT
TÁBORŮ, PRÁVĚ
ZDE BYLO
ZAVRAŽDĚNO
MNOHO
ČESKÝCH
VLASTENCŮ...

Z DOŠLÉ POŠTY...

Již delší dobu si všímám liknavosti a nezájmu mladší generace vůči našim penzistům. Donutilo mě to, zamyslet se nad tím, proč to tak je, jak by to mělo být a jestli lze tento jev ze společnosti odstranit. Už jen samotný název – penzisté, důchodci, starší lidé, senioři... vyvolává spoustu otázek. Co je důstojné? Pro vlastní potřeby tohoto článku se přikloním k názvu senioři.

Klíčem vnímání seniorů považuji způsob, jakým se na ně my, mladší generace díváme. Pokud za nimi vidíme pouze stařečky, kteří nejsou schopni se o nic postarat, stařečky, kteří pro nás jsou už naprosto zbyteční, věřím, že jim svůj zájem a svou péči věnovat nebudeme. Ale co když v nich vidíme a budeme chtít vidět sobě rovné, jejichž životní zkušenosti vysoce převyšují rámec našich vlastních prožitků? Jak říká jeden můj kolega, zkušenosti jsou nepřenositelné. Souhlasím s ním, ale proč nezískat díky zkušenostem našich seniorů lepší pohled třeba na život?

Většina dnešních seniorů pamatuje utrpení druhé světové války, budování socialismu i cestu k demokracii a rozbití republiky. To jsou dnes tyto témata tak nepopulární a nikoho nezajímají? To už neplatí heslo, že klíčem k budoucnosti je pochopení minulosti? Každý rok nás opustí mnoho vzácných a nenahraditelných lidí. Podle vyspělosti a intelektu každého z nás, dojdeme nakonec k poznání, že ni-

kdo nám už nikdy nevrátí ten okamžik, kdy jsme se mohli ptát přímého účastníka, přímé účastnice konkrétní historické události. Že jsme promarnili příležitost být v kontaktu s někým, kdo tvořil dějiny, nebo kdo byl současníkem tvoření těch památných okamžiků, ať už se jednalo o kterýkoliv okamžik. Stejně jako se najdou výjimky mezi mladší generací, které sami, z vlastního přesvědčení, navštěvují pamětníky, starají se o veterány, pořádají zájezdy a píší naučné a vzdělávací publikace (předsedkyně OV ČSBS Kladno sestra Havlůjová G., předseda ZO ČSBS Kladno bratr Hroník P.) a dokonce i vedou své členy k těmto aktivitám, se najdou senioři, kteří místo stisku podané ruky brojí a sami se staví do pozice věčně nedoceňných a „nabroušených“ seniorů. Ačkoli seniorům nelze upřít velkou škálu zkušeností, tak právě věk si vybírá svou daň. Sám jsem byl svědkem neefektivního, a poněkud zkonstatěného řízení různých institucí našimi seniory. Naopak se mi velice líbila funkce čestného předsedy u legionářů, kterou zastával generál Sedláček, a „skutečným“ předsedou byl pak jmenován mladší člen. V tomto případě generál Sedláček, jako nositel hodnot humanismu a tradice armády byl na správném místě. Mladší „skutečný“ předseda zase mohl efektivně vést agendu legií, organizovat, plánovat, pracovat na PC,

což je dnešní nezbytností, a komunikovat s ostatními organizacemi, či prvky státní správy, samosprávy. Vše je ale jen o lidech. I senioři mohou být efektivnější než my, mladí, ale bývá to spíše výjimkou. Bylo by hezkou myšlenkou, nechat vést svaz pouze mladými, pružně reagujícími členy a naše seniory jen opečovávat a zahrnovat je pozorností a zájezdy, které by mladí do posledního detailu zařídili.

Ale stejně tak, jako je zatím naše členská základna dle věku rozčleněna, tak je nepravděpodobné, že bychom se i my obešli bez fungování našich seniorů ve správě svazu. Nemohu a nechci nikoho hodnotit, ale skláním se a smekám před předsedou ZO Slaný, bratrem Schmiedem. Byl jsem svědkem jeho vystoupení na výroční schůzi, a kéž bych byl takový i já v jeho letech. Výstup i řeč dopilovaná k dokonalosti. Smutným porovnáním je pak vystoupení daleko mladších lidí, hodnota, zpracování i projev daleko za projevem bratra Schmieda.

Končit se má optimisticky a proto stejně jak mnozí z Vás, tak i já věřím k nalezení mezigeneračního pochopení, kompromisu, k oboustranné zdvořilosti, a v neposlední řadě i k toleranci a respektu. Vždyť každý z nás si prožil něco jiného, zlého i dobrého...

Text: br. T. Ševčík

DRŽITELÉ
OSVĚDČENÍ
DLE ZÁK. Č.
255/1946 SB.,
PÍSM. G)
ČESKOSLOVENSKÝ
POLITICKÝ VĚZEŇ

PÉČE O VETERÁNY 2. SV. VÁLKY - ČLENY ČSBS

Bratři a sestry, dovoluji mi, abych Vás seznámil s projektem Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu. Tento projekt má název „Péče o veterány 2. světové války - členy ČSBS“ a byl spuštěn dnem 1. března 2014. Vstupní jednání k tomuto projektu proběhlo na ÚV ČSBS, kterého jsem se zúčastnil. Cílem tohoto projektu je péče o členy ČSBS, kteří jsou držitelé osvědčení dle Zák. č. 255/1946 Sb. a jsou zařazeni do kategorie g) československý politický vězeň. V současné době je v celé České republice ustanoveno ÚV ČSBS více než dvacet terénních pracovníků, kteří budou nápomocni držitelům těchto osvědčení v ktg. g) při řešení jejich potřeb v oblasti sociální a zdravotní. Každý terénní pracovník má přidělenou v rámci kraje oblast, za kterou bude odpovídat. Jedním z te-

rénních pracovníků jsem byl ustanoven také já. Pro vaši představu budu odpovídat za okresy Kladno, Rakovník a Příbram. V těchto okresech budu k dispozici politickým vězňům. Vyjma 10 politických vězňů ze ZO ČSBS Kladno se tento projekt týká i 2 členů ze ZO Slaný. Dále pak 15 lidických žen a dětí, kteří jsou držitelé výše uvedeného osvědčení a jsou členy ZO ČSBS Lidice. V okrese Příbram se tento projekt bude týkat 7 členů a v okrese Rakovník 5 členů, držitelů osvědčení. V druhé polovině měsíce února jsem požádal jednatelku OV Kladno a předsedy ZO Lidice, OV Příbram a OV Rakovník o spolupráci při sestavení seznamů členů, kterých se tento projekt týká včetně jejich kontaktů. Rád bych poděkoval všem za spolupráci. Právě v měsících březnu a dubnu postupně navštívím jednotlivé čle-

ny, abych je seznámil s projektem. Nutno podotknout, že pomoc terénního pracovníka využijí především ti členové, kteří jsou zdravotně omezeni, odkázáni na pomoc druhých případně budou potřebovat poradit s vyřízením příspěvku na péči dle zákona o sociální péči apod. Oproti OV Rakovník a OV Příbram spatřuji velkou výhodu právě u naší organizace, neboť se všemi členy jsme každý měsíc prostřednictvím tohoto Zpravodaje v kontaktu a v případě potřeby komunikujeme prostřednictvím telefonu nebo emailové korespondence. Text P. Hroník

POZVÁNKA DO SLÁDEČKOVA MUZEA

Zveme Vás k návštěvě výstavy ve Sládečkově vlastivědném muzeu. Výstava ponese název „Kladno pod hákovým křížem“. Bude připomínat osudy a známá i méně známá fakta z válečného období v Kladně. Vyličí každo-

denní život v protektorátním Kladně, které se během války stalo mj. centrem okupační správy, a dále výrazné události, jakými bylo zastřelení německého policisty W. Kniesta a s ním vyhlášení stanného práva, ale také motivují-

cí únik studenta Jana Smudka; zřizování německých kasáren, věznic v sokolovně, Heydrichiáda či nálety před koncem války, ty všechny výrazně zasáhly do života nejen místních obyvatel.

MDS DO KALENDÁŘE (NE)PATŘÍ?

V lednovém čísle našeho Zpravodaje jsem Vás seznámil s mou aktivitou, týkající se zveřejnění petice na internetu na podporu znovuoobnovení Mezinárodního dne studentstva v českém kalendáři. Text petice připravila PhDr. Jana Časnochová, tisková mluvčí ÚV ČSBS. Jakmile došlo k uveřejnění petice na internetu, začalo podepisování petice včetně komentářů podporujících obnovu tohoto dne našich dějin. K dnešnímu dni je pod peticí téměř 400 podpisů.

Pro podporu této petice byly ze strany ÚV ČSBS osloveny všechny strany napříč politickým spektrem. Jediní poslanci KSČM v čele s poslankyní Kateřinou Konečnou podpořili tuto petici a připravili jí k projednání na půdě Poslanecké sněmovny PČR. Jakmile se tato informace objevila, totiž, že petici předkládají poslanci KSČM, již nikoho napříč politickým spektrem nezajímalo o co v petici jde. Nikdo neřešil text a především smysl petice, zato všichni začali řešit tu neskutečnou hrůzu a opovážlivost, že petici předkládají právě komunističtí poslanci!!!

Poslanec Simeon Karamazov (ODS) označil novelu zákona „za další komunistický pokus o

relativizaci historie“.

Bývalý ministr zdravotnictví Leoš Heger (TOP09) zřejmě text petice nečetl vůbec, jinak by jen těžko mohl prohlásit, že „*to, co dneska KSČM předkládá jako návrh, který zasahuje hluboko do historie, je trošku facka všem lidem, kteří komunistickou ideologii neměli rádi a trpěli jí...*“

Oproti tomu mi dovolu, abych zde uveřejnil několik komentářů, které se objevili na internetu po podepsání petice.

„Ptal jsem se více mladých lidí zda mají nějaké vědomosti o 17. listopadu. Bohužel jsem se dověděl jen to, že někteří znají jen 17. listopad 1989. Proto plně souhlasím s touto peticí.“

„Je mi 92 let, jsem zahraniční voják, který bojoval ve spojenecké armádě za svobodu porobeného Československa. Já i mé kamarádi v jednotce vždy ctili hrdinství a odhodlání student, kteří vyšli hned první státní

svátek po okupaci. My zahraniční vojáci tento den slavíme od získání svobody v r. 1945 a bez ohledu na mezinárodní význam tohoto dne do kalendáře jako připomenutí patří. Pavel Vranský“

„Je naší hanbou, že tento den byl z našich kalendářů vymazán. Patří tam. Je otázkou, jestli národ, který zapomíná, nebo dokonce popírá svou minulost má právo na budoucnost. Jaroslav Doubrava“

A co vy? Myslíte si také, že Mezinárodní den studentstva do kalendáře nepatří?

Text: P. Hroník

MEZINÁRODNÍ
DEN
STUDENTSTVA
DO KALENDÁŘE
PATŘÍ

A TEĎ UŽ CHYTAJÍ RYBY VŠICHNI SPOLEČNĚ...

...OČI
DOKOŘÁN,
JSEM UNAVENÝ.
POMALU,
KLIDNĚ
USÍNÁM,
O ŽIVOTĚ
SE MI ZDÁ...

Je poslední lednový den, v novinách čtu, že 31. ledna 2014 je rok 2697 čínského kalendáře a vstupujeme do roku Koně... V tom zvoní telefon a dozvídám se smutnou zprávu, zemřel Hugo Pavel, dlouholetý člen ZO ČSBS Kladno. Vzácný, citlivý a poetický člověk, poslední z bratrů Popperových. Ano ten, který seděl na vysavači Elektrolux a dělal mu úspěšnou reklamu. S Hugem a jeho manželkou Elou jsem se pravidelně a ráda setkávala v jejich rozdělovském bytě. Společně jsme vzpomínali na bratra Otu, ale také na Arnošta Lustiga, který se považoval za jejich třetího bratra. Do rodiny zapadl, jako kdyby tam vždycky patřil. S Hugem, bratrem Jirkou a tatínkem se poznali za 2. světové války jako vězni několika koncentračních táborů. Již tehdy se zrodilo jejich přátelství. V roce 2012 byl v Praze promítán film Tvoje slza, můj déšť, který byl natočen dle vzpomínek Evy Lustigové a jehož sou-

částí byla autogramiáda stejnojmenné knihy. Hugo již nemohl přijít, tak jsem mu nechala napsat osobní věnování od Hany Hnátové, sestry Arnošta Lustiga i jeho dcery Evy. Již při slavnostní premiéře tohoto filmu bylo domluveno setkání v Kladně, které se uskuteční letos v červnu. Hugo Pavel se na besedu s Evou velmi těšil. Bohužel, vzpomínat budeme nejen na Otu, ale také na bratry Jirku a Huga. Ota zemřel 31. 3. 1973, Jirka 14. června 2011. Posledního rozloučení, které se konalo dne 29. 6. 2011, se Hugo již ze zdravotních důvodů nemohl zúčastnit.

Moc si vážím toho, že jsem si s ním mohla povídat. Vždycky říkal: „O naší rodině bylo toho napsáno už dost, jsou knihy, filmy, vše je na internetu“. Ale vždy se našla nějaká zajímavost, pokračovaly vzpomínky nad fotografiemi. Ráda jsem si prohlížela jejich rodinné fotografie staré i ty současné. S úsměvem říkal, že čeští králové měli stejný vkus jako jejich rodina – líbila

se jim Berounka, pouze rozdíl byl v tom, že králové si v jejím okolí stavěli hrady a jejich rodinu uchvátila kouzelná řeka. Ryby a řeka, celoživotní láska bratrů i tatínka. A Hugovy další lásky? Třeba vaření. Rybář Hugo si uměl nejen chytit rybu, ale uměl ji i dobře připravit. Školu vaření dostal od maminky, která výborně vařila. Hugo, jeho bratři i tatínek byli rybáři až do morku kostí. Hugo říkal, jak je dobře, že k rybaření je tatínek přivedl už jako děti, proto se jim vůně řeky a ryb hluboko vryla pod kůži.

Prohlížím si vizitky, které mi Hugo dal. Jedna je rybářská, jak jinak a ta druhá, slavná „elektroluxová“. Sedí na něm, tváří se důležitě, jako kdyby věděl, že víc jak 85 let bude jeho fotka reprezentovat tuto firmu.

Ota Pavel napsal, že rybáři jsou věčně zamilováni do své řeky a do svých ryb. Věřím, že i řeky jsou zamilovány do svých rybářů a jejich vzpomínek. Je mezi nimi jakési nadpřiro-

HUGO PAVEL * 26.12.1924 † 30.1.2014

rozené pouto. Tatínek Leo, Ota, Jirka a Hugo. Teď už všichni společně chytají ryby ve své milované Berounce. Do rybářského nebe tiše vplouvají zlatí úhoři.

Hugo Pavel se narodil 26. prosince roku 1924 v Mariánských Lázních jako nejstarší syn Leo Poppera a Hermíny Popperové. Dětství prožil se svými bratry Jiřím a Otou v Praze, kde bydleli až do roku 1939. Po nacistické okupaci se přestěhovali do Buštěhradu na usedlost otcových rodičů. Oba bratři Hugo a Jiří, byli vyloučeni z pražského gymnázia, museli si našít žlutou hvězdu s nápisem „JUDE“ a začali žít pod množstvím různých zákazů a příkazů, stali se občany druhé kategorie. Jejich otec Leo se rozhodl přestěhovat rodinu z Prahy do Buštěhradu, kde nebyly známky a dopady

nacistického antisemitismu tak patrné. Ani v Buštěhradě však nebyl život vůbec jednoduchý. Viděli hořet Lidice, slyšeli je přes kopec křičet. Hugovi, stejně jako jeho bratru Jiřimu, se nakonec transporty nevyhnu-ly. Podle tehdejších platných nacistických zákonů z Norimberku byli totiž míšenci prvního stupně. Dne 22. února 1943 byl Hugo zařazen do transportu a v březnu téhož roku společně s mladším bratrem Jiřím deportován do Terezína. Tam se poprvé setkali s budoucím rodinným přítelem Arnoštem Lustigem. Po válce, 24. prosince 1945, se oženil s Elou Valnerovou. V manželství se jim narodily dvě dcery Hana a Marie. Hugo Pavel po válce vystřídal různá povolání. Přes 40 let pracoval jako dělník v kladenských ocelárnách. V roce 1981 odešel do invalidní-

ho důchodu a převážnou část roku trávil na své milované chatě v Újezdě nad Zbečnem. Řeka, rybaření, chataření a především péče o odkaz svého bratra Oty mu naplňovaly veškerý čas.

Sbírka veršů Hugo Pavla pomáhá pochopit vnitřní sílu rodiny Popperů – Pavlů a jejich odvahu porvat se se životem. Slávka Kopecká vystihla životní osud Hugo Pavla slovy: „Prožil život plný dramatu a pozeeie mu pomáhala žít – a přežít“.

Oči dokořán, jsem unavený. Pomalu, klidně usínám, o životě se mi zdá.

Úryvek z básně Vracím se ze sbírky „Vrátil jsem čas“, kterou vydala Slávka Kopecká v roce 2005. Sbírku básní Hugo věnoval bratru Otovi.

Text: E. Armeanová

Foto nahoře - Hugo coby tříletý hoch na slavné „elektroluxové“ fotografii. Foto vlevo nahoře - Hugo, dcera Hana a manželka Ela.

Foto vlevo dole - pravnučata žijící v Austrálii, mezi nimi jmenovec Hugo.

PŘIŠLO NÁM DO EMAILOVÉ POŠTY...

"Jistě vám, milí čtenáři a naši členové, neunikly velké a zajímavé články z pera předsedkyně okresního výboru ČSBS v Kladně

sestry Mgr. Gabriely Havlůjové.

Bohatost výrazů a krásné stylizace nejsou v dnešní době už zcela běžné. Měl jsem tu čest dostat oznámení, že naše, jak své články podepisuje "Gábina", úspěšně dokončila magisterské studium Českých dějin na Filozofické fakultě Karlovy university a byla tam slavnostně promována. Je to již její druhý titul na této úrovni. Gratulujeme jí, její úspěch těší i nás.

Přejeme jí zdraví, spokojenost a radost v rodině."

br. Jaroslav Bárta

Náměty a příspěvky do zpravodaje lze zasílat e-mailem ovcsbs.kladno@gmail.com

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno a Slaný

Adresa
Nám. 17. listopadu 2840
272 01 Kladno
Telefon: 720237044
E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com
Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

BŘEZEN

ZO Kladno
S. Mgr. Klára KALIBOVÁ (33)
Br. Vladimír ČERNÝ (92)
S. Anna ČERNOHORSKÁ (61)
Br. Martin PODAŘIL (36)
S. Jaroslava KMĚTOVÁ (68)
Br. Jiří VLČEK (64)

ZO Slaný
S. Libuše KARLÍKOVÁ (79)

DUBEN

ZO Kladno
S. Marie MERTLOVÁ (90)
S. Jitka LITEROVÁ (52)
S. Nad'a STEJSKALOVÁ (89)
S. Daniela FIALOVÁ (70)
S. Ela PAVLOVÁ (90)
Br. Jaroslav PÍŠAŘÍK (91)

ZO Slaný
S. Jaroslava SKOLILOVÁ (88)

Český svaz bojovníků za svobodu z.s. je dobrovolný, nestranický a nezávislý spolek, který sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

ZPRAVODAJ <http://www.issuu.com/ovcsbs.kladno>
BLOG <http://ovcsbskladno.blogspot.com/>
FACEBOOK <https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>
WEBOVÉ STRÁNKY <https://sites.google.com/site/csbskladno/>

POSLEDNÍ POZDRAV LIDICKÝM DĚTEM

Dne 19. února 2014 zemřela paní Josefina Napravilová ve věku 100 let. Od loňského roku byla čestnou členkou Českého svazu bojovníků za svobodu – Základní organizace Lidice. Posledním přáním, které vyslovila v posledních dnech života, bylo umístit květiny z posledního rozloučení k pomníku

v ě n o v a n é m u dětským obětem války – lidickým dětem, tak jako se pro to rozhodl před necelým měsícem další z našich členů, br. Hugo Pavel. Mezi prvními, kteří její přání vykonaly byly předsedkyně a jednatelka OV ČSBS Kladno spolu s paní Miloslavou Kalibovou.